

Táto relácia

**pojednáva o možnostiach
breathariánstva,
teda života bez jedenia jedla,
no nie je to kompletný návod.
V záujme vašej bezpečnosti,
nepokúšajte sa prosím
prestáť jesť bez náležitého
odborného vedenia.
V záujme vašej bezpečnosti,
nepokúšajte sa prosím
prestáť jesť bez náležitého
odborného vedenia.**

Dnešnú reláciu

Medzi Majstrom a žiakmi –

„Ram Bahadur Bomjan:
breathariánsky budhistický
chlapec z Nepálu,“

vysielame v nepáľčine,
s titulkami v arabčine,
aulačtine (vietnamčine),
bulharčine, čínštine,
česko-slovensky, angličtine,
francúzštine, nemčine,
hindčine, maďarčine,
indonézštine, taliančine,
japončine, kórejščine,
malajčine, mongolčine,
perzštine, poľštine,
portugalčine, pandžábštine,
ruštine, španielčine
a thajčine.

V písmech je lidské tělo
často uváděno jako
chrám Boží.

Ano, je to docela
neobvyklé privilegium
pro jakoukoli duši, dosáhnout
tohoto posvátného příbytku,
těchto Božských domů,
je to opravdu požehnání
být znovuzrozen
jako lidská bytost.

Při několika
příležitostech Nejvyšší
Mistryně Ching Hai
mluvila o vzácnosti
tohoto jevu.

Být reinkarnován
do lidského světa je těžké.

Musíte mít dost
lidských kvalit.
Musíte mít
spříznění s rodiči
a se společností,
s lidmi okolo, se kterými jste
se narodili.
Velmi obtížné.
Potřebujete nějaké zásluhy,
abyste byli lidskou bytostí.
Museli jste udělat
v minulosti něco dobrého,
abyste se mohli
narodit jako člověk.
Jako živý chrám Boží
je lidské tělo
plně vybaveno
podivuhodnými zázraky,
které mohou být probuzeny
u těch, kteří jsou
duchovně uvědomělí
a mají úplnou víru
ve Stvořitele všeho života.
Inedia, latinský výraz
pro “hladovění”
je lidská schopnost
žít bez jídla.
Od nepaměti vždycky
existovali jednotlivci,
kteří dokázali
přežívat z prány,
nebo z životadárné
životní síly.
Díky požehnání
Prozřetelnosti, inediaté, lidé,
kteří provozují životní
styl bez jídla,
mohou čerpat
na svou výživu
energii z přírody:
Žijú z čchi,
zo zeme alebo z lesa,
zo slnka a vzduchu.
Využívajú toto všetko.
Alebo žijú z lásky.
Len z viery.
Tito jednotlivci jsou známí
jako breathariáni,
solariáni, wateriáni
nebo pranariáni

a pocházejí ze všech
oblastí života, z různých
kultur a všech koutů světa.
Vskutku možnosti
a zázraky v tomto životě,
které nám náš laskavý
Stvořitel určil,
jsou nekonečné,
jen se potřebujeme
uvnitř spojit, abychom
poznali přetékající
velikost jako Boží děti.
Nejvyšší Mistryně Ching Hai
nám láskyplně doporučila
týdenní seriály na
Supreme Master Television,
aby nám představily
tyto jednotlivce
z minulosti a současnosti,
kteří si vybrali na Zemi
žít bez jídla.
Možná vás budou jejich
duchovní příběhy fascinovat,
možná se vaše srdce otevrou
a rozšíří se vám obzory.
Pozýváme vás teraz
sledovať s nami program
„Ram Bahadur Bomjan:
breathariánsky budhistický
chlapec z Nepálu,“
v relácii
Medzi Majstrom a žiakmi.
Ram Bahadur Bomjan
je známý jako „budhistický
chlapec,“
Palden Dorje – jeho
oficiální dharma jméno
– a Tapasvi Bomjan.
Tapasvi znamená v
sanskrtském významu slova
duchovní lékař.
Ram Bahadur Bomjan
je obdařen disciplínou
a dovedností
nepřetržitě meditovat
více než čtyři roky
bez jídla a pití.
Od 16. května 2005
se šířil po celém světě
věhlas jeho schopnosti

žít tak dlouhou dobu
bez jídla.
Před zahájením
jeho duchovního hledání se
Ram Bahadur Bomjan
zdál být typickým
hochem, leč s jedinečnými
vlastnostmi.
Byl narozen 9. dubna 1990
v Bungjoru,
v okrese Bara v Nepálu,
byl jedním z pěti synů
obyčejné tamangské rodiny
z vesnice Ratanpuri.
Vyrosl v nezávislou,
zdrženlivou osobu,
která preferuje moc nemluvit.
Od dětství
byly jeho zvyky jiné
než u ostatních.
Neměl sklon
k hádkám a bojům.
Od začátku
nechodil do přeplněných
míst nebo do míst zájmů.
Jako dítě
Tapasvi Bomjan
miloval zvířata
a projevoval horlivý zájem
o duchovno.
Jeho projev byl velmi
jemný a zdvořilý
a takový byl
i ve své duchovní praxi.
Od samého začátku
miloval cítící bytosti.
Když viděl, že nějaká zvířata
byla zraňována nebo
zabijena,
pak je chránil.
V roce 2005 Tapasvi Bomjan
šel na pouť.
Navštívil Lumbini,
město světového dědictví
UNESCO
blízko hranic s Indií,
kde se narodil princ
Siddhartha Guatama
v roce 563 př.n.l.
Siddhartha, který

byl později znám
jako Šákjamuni Buddha,
opustil královský palác,
aby mohl v izolaci
meditovat po mnoho let
a dosáhnout nejvyšší úrovně
osvícení.
Tapasvi Bomjan pak
pokračoval ve svém
duchovním hledání a cestoval
do Pokhary v Nepálu
a Dehradunu v Indii.
Na konci své cesty
se Bamjan vrátil
do Ratanpuri.
Raději, než aby sdílel své
vnuknutí k dosažení osvícení
s rodinou,
se Tapasvi Bomjan
tiše usadil
pod posvátným stromem,
zahalil se do šátku,
zavřel oči,
vzpřímeně se posadil
se zkříženýma nohama.
Zůstal v hluboké meditaci
bez přestávky k jídlu
nebo pití
po dobu tří měsíců.
Prosím, zůstaňte naladěni
na Supreme Master
Television.
Pořad Mezi Mistrem a žáky
bude za chvíli pokračovat.
Vítejte zpět v dnešním
pořadu Mezi Mistrem a žáky.
Pokračujeme v hlavní
části programu
„Ram Bahadur Bomjan:
buddhistický chlapec,
breatharián z Nepálu.“
Po prvních třech měsících
byl Tapasvi Bomjan
probuzen ze své meditace
díky několika uštknutím
hadem.
Měl zřetelný pocit,
že hadí uštknutí pro něj byly
testy k překonání s cílem
dosáhnout Nirvány

(Věčné blaženosti).
Došel k závěru,
že aby vyléčil
uštknutí a složil test,
musí meditovat
dalších šest let
bez pití tekutin
a jedení jídla
a v té době získá osvícení.
Vrátil se
do meditačního stavu
rozhodnutý
dosáhnout svého cíle.
16. dubna 2005 nejprve zůstal
pod fíkovníkem
na východní straně.
Pak se přesunul
na západní stranu
a zůstal na západní straně
po dobu 10 měsíců.
Po 10 měsících
opustil toto místo
a vstoupil do Halkhoriového
lesa v rozsáhlých
Charkoských lesích.
V průběhu celé
20 měsíční meditace
a následného
delšího období
Tapasvi Bomjan
zůstával bez potravy zcela
spoléhající k udržení svého
života na kosmickou
energii nebo pránu.
Dal jasně najevo
veřejnosti i oddaným:
„Šest let budu meditovat.“
Neuvedl, co se stane potom.
A nedávno jsme
dostali informaci,
že téměř čtyři roky
jeho meditace
se chýlí ke konci –
uběhly 3 roky a 11 měsíců.
Rozhodnutí Tapasvy
Bomjana roky meditovat,
pochází z jeho ušlechtilého
a soucitného srdce.
„Budu zachraňovat
všechny bytosti

a lidi tohoto světa.“
To je jeho cíl.
Zprávy o buddhistickém chlapci, který žil měsíce bez potravy a meditoval, se šířily po celém světě. Davy lidí se shromažďovaly, aby se podívaly na Tapasvi Bomjana – někteří hledají své vlastní duchovní probuzení, jiní z úcty k jeho koncentraci. Mezi těmi, kteří ho navštívili, byli někteří, co chtěli otestovat platnost tvrzení, že může žít bez jídla a vody. Vědci tvrdí, že lidské tělo může získávat energii po několik týdnů z uložených tuků a proteinů, nicméně po třech až čtyřech dnech tělo potřebuje vodu. Existuje nespočet příběhů o duchovních vůdcích, kteří ovládali mimořádnou sílu, jak přežít dlouhé období půstu. Tapasvi Bomjan poskytl vědcům příležitost zkoumat reakce svého těla, které umožní obyčejným lidem pochopit, jak dosáhnout stejných výsledků. Podle knihy Paramahansa Yogamandy: „Jóga z Bhagavad Gity: Zasvěcení do indické univerzální vědy Božské realizace,“ může kdokoli ovládnout své smysly včetně svých orgánů odtažením svého vědomí od stimulací. Každý může řídit svou životní sílu.

Tímto udělá smysly méně aktivní a minimalizuje jejich zprávy do mozku. Zaměřování na materiální svět je prenatálním zvykem, který způsobuje rozptýlení smyslů. Když otočíme mysl a vědomí dovnitř, praktikující zakusí duševní vytrvalost a klid. Královská nepálská akademie věd a technologie naplánovala provádění neinvazivních testů. Během vyšetřování dali vědci soukromí umístěním záclony kolem Tapasva Bomjana. Zamýšleli objevit, jak Bamjan přežil bez jídla a vody. Ztratil malé množství hmotnosti. V souladu s buddhistickou filosofií, že lidské tělo může přežít s nízkou aktivitou své životní síly, jeho vlasy i nadále rostou a jeho tělo se stalo odolné na teplo a chlad. Během 30 minutového vyšetření Tapasvi Bomjana jen třikrát vdechl a vydechl, nicméně polykal sliny a pohnul očními víčky. Kriya Yoga je meditační metoda pro zpomalení dechu. Paramahansa Yogananda vysvětluje: Praktikující se učí rozpustit vdechovaný a vydechovaný vzduch do vjemu chladných a teplých proudů,

kteří jdou nahoru a dolů páteří, on pak cítí jak má své tělo udržováno těmito vnitřními proudy životní síly a ne jejich průvodním jevem – dechem. Postupně zjistí, že tyto dva proudy páteře se převádí do jedné životní síly, magneticky přitahující ze všech tělesných buněk a nervů posílení z prány. Vědci dospěli po prozkoumání Tapasvi Bomjana k závěru, že jeho tělo zpomalilo své tělesné funkce tak, aby jeho orgány udržely život s minimálním úsilím. Stále ještě někteří skeptici hledali viditelné důkazy mimořádných schopností buddhistického chlapce. Televizní štáb odůvodnil, že pokud by lidské tělo požadovalo tekutiny do čtyř dnů, pak budou filmovat Tapasvi Bomjana 24 hodin denně během čtyř po sobě jdoucích dnů. Kameramani nastavili své kamery několik kroků naproti Tapasvi Bomjana. Natáčeli po čtyři dny a noci, zatímco on bez spaní, bez jedení, bez pití nepřetržitě meditoval. Po čtyřech dnech kameramani usoudili, že pokud byl schopen žít čtyři dny bez jídla a vody, pak je Tapasvi Bomjan schopen žít bez jídla po neurčitou dobu. V 16 letech Bamjan

Titul: TV_1235_Ram Bahadur Bomjan_breathariánsky budhistický chlapec z Nepálu

změnil celou vesnici.

Mnoho jeho následovníků

přijalo soucitnou

stravu bez živočišných

produktů, jako výsledek

jeho povzbuzení.

Celá jeho rodina

přešla na vegetariánství.